

network

the prisoner

6 disc set

PG

"Thanks to Network's fresh and vastly improved edition, 'The Prisoner' can journey happily into the future."

Patrick McGeehan

DVD VIDEO

The Prisoner (1967) - en av verdens merkeligste tv-serier

Cato Pellegrini

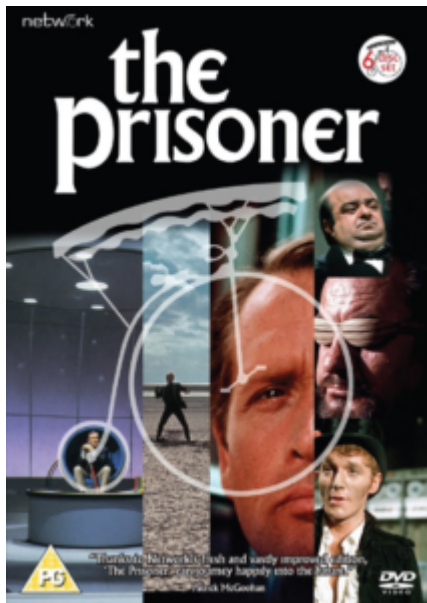
The Prisoner

Everyman Production, Britisk, 1967. 17 episoder à 50 min.

Skiftevis produsert, skrevet og regissert av: George Markstein, David Tomblin, Patrick McGoohan og Don Chaffey.

Medvirkende: Patrick McGoohan m.fl.

Det har gjennom årene blitt laget noen utmerkede - og endel ikke fullt så imponerende - science fiction tv-serier. De har det til felles at det etterfølgende har oppstått egne grupper av begeistrede fans rundt dem. Entusiastiske tilhengere som ivrig diskuterer serienes karakterer og plot, kler seg i de samme kostymene som rollefigurene og siterer ikoniske replikker fra bestemte episoder, utgir fanziner, avholder kongresser, osv. Det er nok å nevne *Star Trek*, *Dr. Who*, *Babylon 5* og en rekke andre.

The Prisoner, 1967

Den britiske tv-serien *The Prisoner* er ikke noe unntak i så måte. Den ble vist på tv første gang høsten 1967, året etter i USA og Australia, og enda senere gjentatte ganger i diverse kabel-kanaler, deriblant også i Norge av TV3 på midten av 1990-tallet. Siden starten har den fortsatt å fascinere og provosere seere i alle land hvor den har vært vist. I ettertid har den fått kultstatus, og det er blitt skrevet tykke bøker og laget flere tv-dokumentarer om den, til tross for at den ikke består av mer enn 17 episoder.

Seriens skapere var vel meritterte med hensyn til tv-produksjoner. I flere år hadde de stått bak agentserien *Danger Man*, med Patrick McGoohan i hovedrollen. McGoohan hadde etter hvert blitt lei av den rollefiguren han spilte, og ville gjerne prøve noe nytt og annerledes. Han hadde lenge tenkt

på en idé, som ikke lignet på noen annen tv-serie hverken før eller senere. Han skrev et synopsis på 40 sider som la premissene for serien, og foreslo for produsenten George Markstein å lage en helt ny serie. Markstein likte idéen og ga klarsignal.

Opprinnelig var det planlagt sju episoder, men for å kunne selge serien til USA måtte den første sesongen bestå av minst 26 avsnitt. McGoohan mente at det ikke var nok stoff i historien til å bære en så lang serie. De ble enige om å gjøre et forsøk og se hvor langt de kunne komme. Det var et dristig prosjekt, for de hadde slett ikke skrevet ferdig alle episodene.

Patrick McGoohan hadde fått kjennskap til ferielandsbyen Portmeirion i det nordlige Wales, og klarte å overtale eieren til å gi dem tillatelse til å skyte de fleste utendørsscenerne der utenom ferisesongen. Øvrige utendørsscener ble tatt opp dels i London, og dels på landet, mens alt som foregår i de futuristiske miljøene innendørs ble spilt inn i studio.

Med det gode ryktet McGoohan og teamet hadde i tv-bransjen, sto skuespillerne i kø for å medvirke. Det vanskeligste var å utarbeide historier til hver ny episode, som både var trofaste mot rammefortellingen og samtidig inneholdt en avsluttet historie hver gang. Resultatet ble den kanskje merkeligste og en av de mest uhyggelige tv-serier som noen sinne er blitt skapt. Den la en helt ny standard for hvordan tv-serier kunne lages på den tiden.

Gjennom årene har mange forsøkt å analysere seg frem til hva serien egentlig handler om. Den er så full av motsetninger og mulige fortolkninger, at man med fordel kan se episodene flere ganger og finne detaljer man ikke oppdaget første gang. Overordnet er den et speilbilde på et fremtidig overvåkingssamfunn som på avgjørende punkter minner skremmende mye om verden anno 2023. Ikke bare blir hver eneste kvadratmeter av det offentlige rom skannet av skjulte og synlige kameraer, men også folks private hjem overvåkes og er gjenstand for nitid kontroll fra de hemmelige kontrollørens side. Plakater rundt om i byen formidler holdningsskapende propaganda i beste 1984-stil, som for eksempel: «A still tongue makes a happy life». Den vanligste måten folk hilser hverandre på er «Be seeing you!»

Det som gjør serien skremmende er hvordan vennlighet, hjelpsomhet og velvilje menneskene i mellom dekker over det faktum at det i virkeligheten handler om et meget autoritært og undertrykkende regime. Alle er kledd i fargerike, like klær, de går omkring som marionetter og oppfører seg slik det blir forventet av dem. Høylytt janitsjarmusikk både i folks hjem og utendørs virker forstyrrende, men ingen later til å reagere bortsett fra seriens hovedperson, som fra første stund gjør opprør mot det «fengselet» han ser omkring seg.

Begynnelsen på den første episoden, *Arrival*, var nøye gjennomtenkt. Den skulle med små variasjoner fungere både som pilot for serien og som innledning i forkortet form til de etterfølgende episodene. Handlingen er forholdsvis enkel: En secret service-agent (Patrick McGoohan) sier opp jobben sin og drar hjem for å pakke til ferien. Han legger ikke merke til den store, svarte bilen som følger etter ham. Mens han pakker kofferten blir han gasset og faller bevisstløs om i leiligheten.

Da han våkner opp, føler han seg desorientert og går bort til vinduet. Han trekker opp persiennen og oppdager at han ikke lenger er i London, men derimot i noen fremmede omgivelser. Hvordan har han havnet her? Han styrter forvirret ut av huset og forsøker å finne noen som kan fortelle ham hvor han befinner seg. En merkelig utseende bil kjører ham til stedets lokale butikk. Her ber han om et kart over området. Det viser The Village, omgitt av høye fjell på tre kanter og hav på den fjerde. Det sier ingenting om hvor The Village ligger, om han stadig befinner seg på de britiske øyer eller bak jernteppet (dette var under den kalde krig, med aktive spioner og agenter på begge sider).

Tilbake i huset «sitt» blir han oppringt av landsbyens borgmester, Number Two, som inviterer ham

til å komme til den grønne kuppelen og spise frokost. Her får han vite at han har blitt overvåket i årevis, og nå vil hans overordnede gjerne vite hvorfor han har sagt opp jobben, hvilket han nekter å svare på. Med hans egne ord: «I won't make a deal with you. I've resigned. I don't want to be pushed, filed, stamped, indexed, briefed, debriefed or numbered. My life is my own.» Det var sterk kost i 1967, og trykket er vel ikke mindre i våre dager. Det er nemlig ikke mulig å flykte fra The Village ... Har man først havnet her, er det ingen vei tilbake til et normalt liv. Man er en brikke i et sjakkparti.

En forkortet versjon av denne introen innleder hver episode. På et tidspunkt løper hovedpersonen bortover en lang sandstrand, mens følgende dialog blir avspilt med voiceover:

Number Six: «Where am I?»

Number Two: «In The Village.»

Number Six: «Whose side are you on?»

Number Two: «That would be telling. We want information.»

Number Six: «You won't get it!»

Number Two: «By hook or by crook we will!»

Number Six: «Who are you?»

Number Two: «I am Number Two. You are Number Six.»

Number Six: «I am not a Number. I am a free man!»

Number Two: «Ha ha ha ha ha!»

Bak Number Six kommer en stor, hvit ballong seilende. Den kalles Rover og innfanger enhver som forsøker å flykte fra The Village. Det blir gjort mange fluktforsøk gjennom serien, hvilket ikke sjelden ender med hospitalinnleggelse. Også Number Six må en tur innom det lokale sykehuset allerede i den første episoden. Det som hender der gjør at han forstår at han befinner seg i den ytterste livsfare - hvis han fortsetter å sette seg opp mot dem som driver og styrer The Village. Men det gjør ham bare enda mer bestemt på ikke å la seg kue. Som han sier et sted: Forordningen i The Village er kun effektiv fordi ingen setter seg opp mot den.

Som serien utvikler seg går det opp for Number Six (og seerne) at alle i The Village - inklusive Number Two - er her mot deres vilje. Men hvem er egentlig fanger, og hvem er fangevokterne? De aller fleste later til å være såre tilfredse med tingenes tilstand. Kun Number Six er i vedvarende opposisjon, og alle bestrebelses på å kue hans sterke vilje feiler. Number Two griper til psykologi og

eksperimentell psykiatri, men ingenting nytter. Det fører i stedet til at Number Two hele tiden blir skiftet ut. The Prisoner handler dypst sett om individets betingelser i et autoritært system, og hva det koster å ikke underkaste seg «for the good of The People». Serien harselerer med skinndemokratier, sosiale konvensjoner og menneskers tendens til å underkaste seg autoriteter.

Serien ligger på [YouTube](#), og selges i en boks med 7 DVD'er og en tykk bok som beskriver seriens tilblivelse. Den som velger å begi seg inn i denne fordreide virkeligheten, blir aldri mer den samme. Slik deler seeren skjebne med innbyggerne i The Village. Men de har ikke noe valg. Har seeren?

Be seeing you!

Cato Pellegrini

<https://www.youtube.com/watch?v=k0e4CBA5S0w>